

Triduum przygotowujące do święta
BŁOGOSŁAWIONEGO JAKUBA ALBERIONEGO
w 50. rocznicę jego „dnia narodzin” dla nieba

**DZIEDZICTWO ZAŁOŻYCIELA
DZIEŃ TRZECI – 25 LISTOPADA 2021**

ŚWIADECTWO ŚWIĘTOŚCI APOSTOLSKIEJ

Jest to chyba najmniej znany wymiar życia i działania Błogosławionego Jakuba Alberionego, ponieważ jest syntezą wszystkich innych wymiarów, w tym także apostołstwa. Całe życie Założyciela i Rodziny Świętego Pawła było nieustannym poszukiwaniem świętości. To właśnie świętość była pierwszą propozycją, jaką Założyciel kierował do wszystkich, którzy zwracali się do niego. Dużo mówił o świętości i dla wielu był nauczycielem oraz przewodnikiem ku temu ideałowi. Twierdził, że świętość jest „pełnią wiary, obfitością nadziei, żarliwością miłości... dawaniem Bogu wszystkiego, za wszystko! Prąd zawsze ma płynąć pod wysokim napięciem!” (UPS I, 43). I nieco dalej dodawał: „Oddać wszystko Bogu: to jest świętość” (UPS I, 84). Rzeczywiście, Błogosławiony Jakub Alberione dał z siebie wszystko! Dlatego dzisiaj możemy śmiało powiedzieć, że świętość jest najlepszym dziedzictwem, jakie pozostawił on swojej Rodzinie zakonnej i całemu Kościołowi.

PRAWDA

■ Wsłuchajmy się w słowa Świętego Pawła Apostoła

Święty Paweł dziękuje Bogu za łaskę udzieloną Koryntianom w Chrystusie Jezusie i prosi, aby sam Jezus utwierdzał ich w świętości „aż do końca, aby byli bez zarzutu na Dzień Pana naszego Jezusa Chrystusa”. Możemy uznać te słowa, kierowane przez Świętego Pawła, a także naszego Założyciela, za prawdziwe życzenie wobec każdego z nas. Jesteśmy przecież wśród tych, którzy odczuli to samo, co Błogosławiony Jakub Alberione czuł na początku, gdy po raz pierwszy odkrył rodzące się w nim natchnienie, by uczynić coś dla Boga i ludzi nowego wieku. Zechcemy przyjąć w pełni łaskę Pana Jezusa i starajmy się dawać ją innym: oto świętość.

Z Pierwszego Listu Świętego Pawła Apostoła do Koryntian (1 Kor 1, 4-9)

Nieustannie dziękuję za was mojemu Bogu, za łaskę Bożą, którą otrzymaliście dzięki Chrystusowi Jezusowi. W Nim zostaliście wzbogaceni we wszystko, w każde słowo i wszelką wiedzę, ponieważ świadectwo Chrystusa utrwaliło się w was. W ten sposób nie brakuje wam żadnego daru, lecz jedynie oczekujecie objawienia się Pana naszego, Jezusa Chrystusa. On będzie was umacniał aż do końca, abyście byli bez zarzutu na Dzień Pana naszego Jezusa Chrystusa. Godny wiary jest Bóg, który powołał was do wspólnoty ze swoim Synem, Jezusem Chrystusem, naszym Panem!

■ ■ Wsłuchajmy się w słowa Papieża

Świętość nie może być odłączona od misji. Świętość, do której dążył Błogosławiony Jakub Alberione, jest świętością apostołską i taką właśnie Założyciel zawsze ukazywał ją swoim duchowym synom i córkom. Jest to świętość, która jest realizowana przez wypełnianie misji, a wręcz – jak stwierdza Papież Franciszek – „każdy święty jest misją”, którą można zrozumieć i żyć nią tylko w Chrystusie.

Z adhortacji apostołskiej Papieża Franciszka *Gaudete et exultate*

Chrześcijanin nie może myśleć o swojej misji na ziemi, nie pojmując jej jako drogi świętości, ponieważ „wołą Bożą jest wasze uświęcenie” (1 Tes 4, 3). Każdy święty jest misją; jest planem Ojca, by odzwierciedlać, ucieleśniać w danym momencie dziejów, pewien aspekt Ewangelii. Misja ta znajduje pełny sens w Chrystusie i można ją zrozumieć jedynie rozpoczynając od Niego. W swej istocie świętość, to przeżywanie w zjednoczeniu z Nim

tajemnic swojego życia. Polega ona na złączeniu się ze śmiercią i zmartwychwstaniem Pana w sposób wyjątkowy i osobisty, w nieustannym umieraniu i powstawaniu z martwych wraz z Nim. Może ona jednak oznaczać również odtwarzanie w swoim życiu różnych aspektów ziemskiego życia Jezusa: Jego życia ukrytego, życia wspólnotowego, Jego bliskości względem ostatnich, Jego ubóstwa oraz innych przejawów Jego dawania siebie ze względu na miłość (*Gaudete et exsultate*, 19-20).

■■■ **Wsluchajmy się w słowa Założyciela**

„Aby wykonać swoje zadanie, które jest ważne, musisz przede wszystkim pielęgnować stałą i głęboką więź z Chrystusem; tylko głęboka komunia z Nim pozwoli wam nieść zapowiedź zbawienia dzisiejszemu człowiekowi!” – powiedział 26 listopada 2010 roku papież Benedykt XVI do członków włoskiej federacji tygodników katolickich. *Błogosławiony Jakub Alberione miał bardzo jasną świadomość, że tylko ci, którzy są święci, którzy żyją trwają i głęboką więzią z Chrystusem, tylko tacy ludzie mogą głosić Ewangelię i pomagać innym przeżywać to samo doświadczenie świętości. Sumienie apostoelskie Błogosławionego Jakuba Alberionego wiodło go do intensywnego poszukiwania osobistego uświęcenia.*

Z pism Błogosławionego Jakuba Alberionego

Jezus Chrystus przyszedł z nieba, aby zbawić dusze, i jako Dobry Pasterz szedł w poszukiwaniu każdej zagubionej owcy. Ten świat, pochłonięty swoimi namiętnościami, podąża po krętych drogach: ile w nim grzechów i ile nieporządku! Za dużo myśli się o ziemi, a za mało o niebie. „Pamiętaj, o człowiecze, że jesteś dzieckiem Bożym”. Ludzie, którzy nie dbają nawet o swoje dusze; ludzie oziębli, także w odniesieniu do własnej duszy... jak będą mogli przemienić się w apostołów? Oto pierwszy warunek, aby być apostołem: dbać o własną duszę, rozumieć, co znaczy być zbawionym. To rozumieć także, co znaczy być uświęconym, czyli każdego dnia wyęźać swoje serce ku osobistemu uświęceniu i w tym celu wykorzystywać wszystkie środki, jakich dostarcza nam Opatrzność (RSP, str. 148-149). Kto sam się uświęca, ten pomaga innym w tym, aby i oni się uświęcali (RSP, str. 150).

DROGA

Dla każdego z nas Błogosławiony Jakub Alberione jest we wszystkim ojcem i wzorem, a przede wszystkim nauczycielem świętości. W odniesieniu do rachunku sumienia nasz Założyciel mówi nam, że jest to „najlepsza droga do pokory, która jest fundamentem wszelkiej świętości. Ponadto jest koniecznym środkiem, aby doprowadzić nas do wiary, do pozytywnego fundamentu postępu w życiu chrześcijańskim, zakonnym i apostoelskim”. I dodaje: „Wiedza o nas samych jest cenna, wręcz niezbędna: eliminuje niebezpieczny optymizm, a jednocześnie łatwe zniechęcenie”. Z jednej strony „szczerze uznanie darów Bożych, aby chwalić Pana, i używanie ich na drodze do uświęcenia”; z drugiej „szczerze uznanie nędzy, niewystarczalności, win, aby się poprawić” (por. CISP, str. 1432).

ŻYCIE

Świętość Pawła Apostoła jest harmonijną syntezą wszystkich wymiarów osoby – umysłu, woli i serca – w konkretnej rzeczywistości życia, która wyraża się zasadniczo w pobożności, studium, apostołstwie i ubóstwie. Jezus Mistrz Droga, Prawda i Życie jest fundamentem, gwarancją i energią podtrzymującą tę głęboką jedność, która w rzeczywistości stanowi o świętości całej Rodziny Świętego Pawła.

Wezwania do Jezusa Mistrza

Jezu Mistrzu, uświęć mój umysł i pomnóż moją wiarę.
Jezu, nauczający w Kościele, pociągaj wszystkich do Twojej szkoły.
Jezu Mistrzu, strzeż mnie od błędu, od próżnych myśli i od wiecznych ciemności.

Jezu, Drogo wiodąca do Ojca, Tobie ofiaruję wszystko i od Ciebie wszystkiego się spodziewam.
Jezu, Drogo świętości, uczyn mnie swym wiernym naśladowcą.
Jezu Drogo, uczyn mnie tak doskonałym, jak doskonały jest Ojciec Niebieski.

Jezu Życie, żyj we mnie, abym ja żył w Tobie.
Jezu Życie, spraw, abym żył wiecznie radością Twojej miłości.

Jezu Prawdo, uczyni mnie światłem świata.
Jezu Drogo, spraw, bym był wzorem i przykładem dla innych ludzi.
Jezu Życie, niech moja obecność wnosi wszędzie łaskę i pociechę.